

mindeligt Arbejde. Jeg gaar ud fra, at hvis dette blev vedtaget, vilde det vise sig, at for saa vidt Kommunerne ønskede Laan, vilde det blive til almindelige Arbejder, ikke til Nødhjælpsarbejder, det meste af de 8 Millioner vilde blive brugt. Men i det Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, er ikke medtaget de to første Paragraffer, 1 og 2, om direkte Tilskud til Stats-, Kommune- og Privatarbejder, og derfor kan Forslaget ikke tilfredsstille os.

Med Hensyn til Flertallets Ændringsforslag er der ogsaa det at bemærke, at det ikke medtager Lovforslagets § 4, der lyder saaledes: „Ministerens for offentlige Arbejder bemyndiges til efter Samraad med Socialministeren og med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg indenfor det i § 1 nævnte Tidsrum at lade udføre Arbejder under Ministeriet, til hvis Udførelse der endnu ikke foreligger Finanslovbevilling, men som er af saadan Beskaffenhed og saaledes forberedte, at de helt eller hovedsagelig kan tilendebringes indenfor fornævnte Tidsrum.“ Det er ved en Konference med Trafikministeren blevet oplyst, at han, for saa vidt han kan faa Finansudvalgenes Samtykke dertil, med kort Varsel kan iværksætte allerede forberedte Arbejder til et Beløb af godt 5 300 000 Kr. Ogsaa dette har Flertallet sagt nej til ud fra den Grundelse, at Trafikministeren kan gaa til Finansudvalgene og ikke behøver at spørge Rigsdagen. Men naar nu Trafikministeren ønsker at faa en Tilslutning fra Rigsdagen, har det naturligvis sin Grund, ellers var Paragraffen ikke blevet indsat i Lovforslaget. Trafikministeren har da bl. a. ogsaa den Grund, at Rammerne for Finansloven er lagt, og hvis han skal bruge de 5 300 000 Kr., da brydes disse Rammer; derfor er det, han ønsker at faa Rigsdagens Tilslutning. Det er altsaa ikke uden Grund, han kommer og gør opmærksom paa, at han ønsker at sætte saadanne Arbejder i Gang og bruge et saadant Beløb dertil. Flertallet har ikke taget Hensyn hertil; det er altsaa efter dets Mening noget, der maa skøtte sig selv. Om Grunden skulde være den, at man saa bagefter, hvis Arbejderne iværksættes, kan bebrejde Ministeren, at Rammerne er blevet brudt, ved jeg ikke, men hvis der er en alvorlig Villie til at faa Arbejder sat i Gang, saaledes at adskillige Tusinder af Arbejdere kan faa Beskæftigelse, synes jeg, det var bedre at imødekomme den Anmodning, Trafikministeren har fremsat, end at afvise den; saa var det i hvert Fald mere sikkert, at der kom Arbejder i Gang.

Naar man endelig ogsaa udskyder § 5,

der skulde give Ministeren for Industri, Handel og Søfart en vis Mulighed for at skaffe Bevillinger til Arbejder indenfor de forskellige Virksomheder, ja, saa tror jeg, man vil give mig Ret i den Udtalelse, jeg begyndte med, at det eneste, der er blevet tilbage af det Lovforslag, som blev forelagt Rigsdagen for 3 Uger siden, egentlig er § 6, der bestemmer, at Loven træder i Kraft straks; alt det andet er enten fejlet helt til Side, eller ogsaa foreslaas det ændret til en Form, der i Realiteten fuldstændig afviger fra det Lovforslag, vi har faaet til Behandling. Under disse Forhold vil jeg ikke kunne anbefale mit Parti at stemme for det Ændringsforslag, som Flertallet har fremsat, og jeg kan heller ikke anbefale at stemme for det Ændringsforslag, det andet Mindretal har fremsat. Jeg maa anbefale at stemme imod disse Ændringsforslag og at stemme for Lovforslaget, som det er blevet forelagt i det høje Ting.

Gunnar Fog-Petersen: Efter at vi nu har hørt Ordføreren for Flertallet og Ordføreren for det største Mindretal, kan man nogenlunde fastslaa, at vi i dette Øjeblik staar, hvor vi stod, da Sagen gik i Udvalg. Meget store Fremskridt synes der ikke at være sket ved den ret lange og grundige Udvalgsbehandling, som har fundet Sted. Hvis man vilde drage en saadan Slutning, tror jeg alligevel, det vilde være for meget paa Overfladen. Udvalget har beskæftiget sig indgaaende med Spørgsmaalet, de forskellige Opfattelser er kommet frem, Oplysninger er samlede, som det ogsaa fremgaar af Betænkningen, og en Tilmærkelse fra de forskellige Sider har fundet Sted, man har blot ikke kunnet opnaa den Enighed, som var nødvendig, for at man kunde samles om bestemte Paragraffer. Jeg har imidlertid som Deltager i dette Arbejde og som Medlem af det af Udvalget nedsatte Underudvalg fundet det rigtigt her for Tinget at fremføre et Ændringsforslag, der gaar ud paa at give Lovforslaget en ny Affattelse, idet jeg i det Forslag, jeg her stiller, nogenlunde har søgt at opstille i Paragrafform de Tanker, hvorom Enigheden syntes at gruppere sig i Udvalgets Arbejde, og som det paa et vist Tidspunkt var berettiget at nære Haab om, at der kunde opnaas Enighed om.

§ 1 i Lovforslaget tillader jeg mig at foreslaa affattet saaledes, at den højeste Grænse for, hvad der kan ydes pr. Arbejdsdag pr. beskæftiget Arbejder i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 32, forhøjes fra 3 Kr. til 3 Kr. 50 Ø. Det er nemlig min